

esse neces-
sitatez su-
rioribus.
unde no-
n dicēdū
p̄ supiora
ut causa
eae licet
ne signa
erum.
Qus
ep̄s.
osuluisse.
ota pro
olo ofilio
unri siue
nciat ar-
em siue
on. sic p̄
la voca
one pu-
itur qui
ocat de
cum ad
dicium

Ad odam loco
dixi de mones aliqui ep̄m̄
solu xoe p̄latas vru etia
re p̄ras cu signa quedaz
in corpore tota facilitate
occur̄. simia auctacioza
bui. Nā p̄uenire ista ad
p̄ nonnulla eē exp̄imēta
signa quedaz dēnt̄ ex
illis sensibilia nos aut
rituali ista cognoscant.
hominibz a om̄ino nō p̄t
Vod autez sortilegi
cessare noluerit e
sūt. rōne et auctoritate
Est enī quoddā genus
re ydoloꝝ ex demonū
ra p̄dicere. Picut enī
debitū nūmo impendit
ap̄lo noīatur. sic illi
oraculo nōnunquam
vel demonū ofultacōe
gns muemre laborāt.
anris attribuit. futua
dei ē. qui in sui cōtēplacōne

foracūm at a malefey in
stia coes paganoꝝ. faciāt
mētū agāt. Muberibz q̄
ccat in suis laneficis vami
sed deū muc cēt aduitorē
tēxenci doo. aut. Jte ex
fi caplo. xxx. **S**acris offic

Non oportet
sacris officis deditos
gicos vel mēatōres existē
lateria q̄ aīaz suaz. vicula
aūt q̄ talibz rebus vtiur pro
iustimus. ¶ Jte ex ocilio tole
pitulo. xxx. **H**onore p̄raie

Quis
ep̄s aut pressor a diaconi
libet de ordimbz cleicoꝝ ar
cātatores a ariolos a ciraug
nlegos vel q̄ p̄fitetur artē ma
eoꝝ filia exercētes cōsuluisse
fuerit. ab honore dignitatis
mōsterij curā excipiat. ibiqz p
tue deditus scelus admittuz sa
uat. ¶ Jte ex agathēsi cōcilio.

IX. B. 5. 315.

45.

Sod

~~IX. B. 5. 315.~~

~~XXVIII. 9. ou~~

17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

5.
2

SOLO FAVENTE DEO
SIGISMUNDUS
FINCKELTHAUS
U. J. D. & Facultatis Juridicæ
ORDINARIUS.

Lectori benevolo, cum debitâ honoris præfatione,
salutem precatur.

Anno reparatæ salutis M. DC. XXXVI.

L I P S I Æ,

Typis hæred. FRIDERICI LANCKISCH.

6.

N*uris Saxonici Processum* in hoc Ele-
ctoratu sub D. Electore Augusto an-
no 1572. primùm feliciter efforma-
tum, postea verò sub Electore nostro
Serenissimo anno 1622. plenius illu-
stratum, felicissimeq; absolutum, quoties oculis atq;
animo subjicio: Toties non possum non duorū Se-
renissimorum *Electorum* in hoc negotio suscipien-
do justitiæ zelum venerari, & *Jureconsultorum* glo-
riosissimorum tam doctrinâ quàm experienciâ
præpollentium in eodem solerter confecto modis
omnibus deprædicare dexteritatem. Neq; enim pro
Judicibus & Collegiis Juridicis promptius aliquod
in concipiendis Decretis atq; Sententiis nobiliusq;
in pronunciando adjumentum, pro *Advocatis* æ-
què egregium in causis agendis laborum subleva-
mentum, pro *Clientibus* in Processus maturatione,
inq; sumtuum erogatione minuendâ viam com-
pendiosiore usquam animadverto. Hinc non
tantùm toti Electoratu, sed & Lipsiæ, patriæ meæ,
tot judiciis atq; *Collegiis, Curia* nimirum *Provin-*
ciali, Consistorio Electorali, Facultate Juridicâ &
Scabinatu, præ multis aliis civitatibus divinitus
dotatæ, sæpius soleo de Processu tam eleganter, tam

nervosè, tam succinè adornato animitus congratulari.

Quæ ut melius pateant, intueatur modò quis *Camera Spirensis, aliorumq; Protribunalium* ordinationes, Recessus, quasq; vocant Reformationes, easq; cum *Saxonico hujus Electoratûs Processu* diligentius aliquanto conferat: Et stupescet. Nimirum, (ut verbo omnia dicam,) quã *ibi* causarum patronis & litigatoribus protelationum dari intelliget ansam latissimam, *hic* in præfinito litium abbreviandarum modo adamussim elaborato penitus præcisam deprehendet. Ex compluribus potiora summatim delibare liceat.

In *foro Imperii*, & locis etiam vicinis, ubi secundum ordinationẽ *Camerae* proceditur, Si, ut ab *ingressu litis* incipiam, **LIBELLUS** offertur, is *articulatus* est. Si in *Electoratu Saxoniae*, ex peculiari Constitutione, *simplex* est, *propositionem* ex jure, *assumptionem* ex continuâ facti seriè, & *conclusionem* ex voto Actoris breviter & perspicuè continens. *Articulatâ* namq; disputatione, ut ait *Viglius*, sæpissimè intricatur magis quàm extricatur negotium, & difficilius perspicitur, quis totius causæ status sit, quæ quæstio principalis, quæ accessoria.

In *progressu litis*, apud *exteros* **JURAMENTUM Calumniæ generale** in omni lite, tam ab *Actore*

7.

Fore cum libello, quàm à Reo cum responsione, sed & ab ipsorum *Advocatis* præstandum est. In foro *Saxonico* satius visum fuit hoc jusjurandum penitus abrogare: Tum ne Clientes quidam religiosiores causam quandoq; potius missam facere, & cum sannione Terentiano creditum perdere, quin & Advocatorum nonnulli à foro abstinere poti9, quàm tot juramentorum mæandris, referente ac comprobante *Vvesenbeccio*, implicari malint: Tum ne singuli horum tot perjuriis sæpius involvantur detestandis. Ob quam vel solam rationem hoc juramento in foro abstinendum, ne multorum in auribus resonet *Procuratoris* illius, ut alibi recenset politissimus *Besoldus*, in agone mortis sæpius iterata querela: *O juramentum calumnia!*

In ipsa LITIS CONTESTATIONE videmus ab *exteris* Advocatis libellum, exceptiones, replicas, duplicas, &c. ipsamq; litis contestationem *in scriptis* Judici offerri, omnia è domo & bibliothecâ instructâ produci, & tamen sæpè confuse tractari, plaustra allegationum onerari, eosq; adeò in levi atq; exili argumento nonnunquam operoso conamine pervagari. Sed horum fervorem sapientissimus Princeps *Augustus* jam olim repressit, saluberrimè constituens, ut non nisi *vivâ voce* Advocati, non tantùm libellum, atq; exceptiones tam dilato-

rias quàm peremptorias, sed & ipsam litis contestationem extra bibliothecam ad calamum dictare cogantur, nisi jacturam ferre malint expensarum.

Fervente Processu, antequam Advocati *exteri* ad probationes deveniunt, solent post litis contestationem ex Jure Canonico & usu longævo apud ipsos recepto, POSITIONES quasdam formare, medio *juramento*, ut loquuntur, *dandorum*, ad quas adversarius iterum medio *juramento respondendorum* categoricè respondere cogitur. Adeoq; differentiam constituunt inter *Positiones & Articulos*. Illas enim præmittunt, ut per confessionem Rei veritas ab ipso eliciatur, & actor ab onere probandi relevetur; Hos verò demum datis responsionibus proferunt, ut à reo negata per testes vel Instrumenta probent.

Verùm & hæ *Positiones à foro nostro cum juramentis* eò spectantibus recesserunt. Siquidem in Constitutionibus & Ordinationibus Electoralibus prudentissimè constitutum est, ut statim *in ipsâ litis contestatione Reus* ad omnia & singula Facti, qualitatum, & circumstantiarum membra in narratione & conclusione libelli contenta, expressè, perspicuè & specificè, sine ulla appendice *respondeat*, & quæ vera concedat, quæ falsa asserat, proloquatur. Quæ ipsa clara atq; aperta responsio

sponsio finem Positionum omnino adsequitur, ut ita non tantum *facilior Positionum jactura* sit, alio sublevata æquipollenti, sed & hac ratione modus abbreviandæ litis *in foro nostro* perspicui possit singularis.

ARTICULI PROBATORII *exteris* Cancellariis & judiciis post litis contestationem exhibiti, non omnes simul manifestantur Reo, sed eorum quidam, nî fallor, studiô quandoq; reticentur. Illorum igitur mox *correctionales*, sic namq; eos nominant, mox *additionales*, paulò post *additionaliu[m] additionales* subnectuntur, quos omnes & singulos dum actor cerebro exsculpit, & luxuriosè polire laborat, ad oblationem ipsorum prorogationem petit, urget, & prorogationis prorogationem impetrat, fretus tutissimò juris communis auxilio, quo terminus probatorius arbitrio Judicis relinquitur, qui modò causæ qualitatem, modò personæ dignitatem, modò locorum distantias, modò probationum difficultates considerando, spatium indulgere solet latissimum. In *Electo- ratu verò Saxonico Terminus certus probatorius*, sex nempè septimanarum & trium dierum, præfixus est, qui ob id *Peremptorius* dicitur, quod omniū aliarum probationum sit *exclusivus*. Et hoc termino elapso nemo amplius ad probandum ad-

mitti-

mittitur: Sicuti quoq; in Ordinatione Processus novissimâ *Additionalis* articuli omnes cum comminatione severâ remonentur atq; abrogantur.

INTERROGATORIA porrò alibi conficiuntur non tantùm *specialia* ad singulos articulos in specie directa, sed & *generalia*, quæ præliminaria ad causam appellantur: *Illà* & Nos in Electoratu Saxonico non immeritò retinemus. Sic enim à Testibus cautius deponitur, sic articulorum falsitas facilius animadvertitur, sic etiam, si Scientiæ ratio nulla reddatur, nihil actum fuisse, liquidò apparet. *Hæc* verò Judex, etiam parte non opponente, rejicere potest, aut ad minimum in judicando non attendere debet. Constat siquidem, quod hujusmodi præliminaria interrogatoria ad Causam, in probationum ventilationibus varias disputationes & confusiones causari soleant atq; excitare.

Vergente Processu, post ATTESTATIONES *publicatas* solent Advocati *extra* Electoratum per aliquot annorum circumvolutiones super attestationibus disputare: Cum & hîc terminus certus jure communi non præfinitus in mero judicis arbitrio resedeat, licitumq; sit partibus litigantibus per scripta quamplurima digladiari. Quibus idcirco contulit *Adamus Kellnerus*, ut scripto probatorio re-

rio renunciarent. Quod nec improbat *Rutgerus Ruland*, eò quod nemo rectius jus ad factum accommodare queat, quàm non partialis, ut ipse loquitur, *judex*. Judicium tamen hîc adhibendum esse, *Cass. Guilielmus Scipio* graviter monet. Sed & huic malo atq; fluctuationi tum Interpretum tum Advocatorum abundè *in foro nostro* provisum est: *Judex* namq; *Jure Saxonico*, copiam facit litigantibus attestationum publicarum, *certumq; tempus*, puta, ad summum **Duos MENSES** iis præscribit, ita ut uterq; tam actor quàm reus jus suum binis positionibus alternis, puta *Exceptione & Replicatione, Duplicatione, atq; Triplicatione*, (ulterius enim scriptum nullum admittitur,) spatio sex septimanarum & trium dierum deducere, concludere, & *Judicis sententiæ definitivæ* se submittere jubeatur.

Sub exitu litis & processus, latâ *Sententiâ definitivâ*, non tantum **APPELLATIONIS** remedio *exteri* *Advocati* utuntur, sed & **REDUCTIONEM** ad arbitrium *Boni Viri*, tanquam actum executionis suspensivum, sibi concedi petunt, modò ad **SUPPLICATIONIS beneficium** profiliunt, modò ad *Remedium QUERELAE* (quam à *supplicatione* separatam esse tradunt, ut pluribus ostendit *Frid. Hiltropius*) confugere solent, sed &

B

insu-

insuper REVISIONIS actorum, atq; NULLITATIS *judicium* ipsis superesse contendunt. Quamvis autem negari nequeat, etiam *in hoc Electoratu*, litigatoribus tum *Appellationis*, tum *Leutationis*, sed & certis casibus *Oberleutationis*, quandoq; & *Nullitatis* remedium indulgeri: Ultimum tamen ægrè, & sub certâ mulctâ in succumbentem expressâ admittitur: Cætera verò tanquam superflua rectè *in foro nostro Saxonico* semper rejecta sunt. An non enim per media leutationis & appellationis, si in primâ fortè instantiâ perperam judicatum, & in sententiâ erratum fuerit, facile error iste absq; Revisione, Reductione, Supplicatione, Querelâ aliâ corrigi & parti læsæ succurri potest? An non, si hæc superiora remedia omnia admitterentur, lites forent immortales? An non etiam, cum ordinaria adsint media, illis extraordinariis locus meritò denegandus est? Quemadmodum eleganter & nervosè *Serenissimus Elector Saxonie* in prædictâ Ordinatione Processus novissimâ sancivit.

Ex quibus omnibus, ut alia consultò taceam, abundè satis constare arbitror, *Processum Juris Saxonicum* alios aliarum regionum multò antecellere. Per hunc namq; *Tempori* in toto processu consultum: Per hunc *sumtibus* clientum parcitur:
Per

Per hunc *laboribus* Advocatorum succurritur :
 Per hunc *prolixitas*, quæ legibus inimica est, evi-
 tatur : Per hunc iudex non incerto, sed *stato fixoq;*
termino ut plurimum innititur, & ferè non nisi,
 quoad processum præscripta exequitur : Per hunc
lis tota celeriore cursu exitum sortitur. Atq; ita
 hac Processus maturâ expeditione, non *Partium*
 tantum utilitas, sed & *Everbardo à VVeibe, Pruck-*
manno, & Kellero signanter attestantibus, ipsius
Reipublicæ tranquillitas gravissimè sustinetur. Ut
 proinde *Ventura de Valentis* rectè cum nonnul-
 lis aliis miretur, & execretur *morem* quorundam
 Judicum, acta ad Academias plerunq; remotio-
 res transmittentium, quæ aut jura provincialia,
 aut certè stylum & processum Curix ignorare so-
 lent, ita ut sæpius non solummodò sententiæ ordi-
 nationibus patriis contrariæ, sed & ferè ridiculæ pro-
 nuncientur.

Atq; hanc ob causam etiam in hac laudatissi-
 mâ florentissimâq; Academiâ receptum est, ut à
 Professoribus Juris publicis post insignes *titulos*
de Verb. Signif. & Reg. Juris, & aureum *Institu-*
tionum libellum, non tantum aliquot aliæ præci-
 puæ jurium materiæ studiosissimis Juvenibus pub-
 licè explicentur, Nimirum ex *Digestis, Contractuū:*

B 2

Eò

Eò quod nulla vitæ pars iis carere possit: *Ex Codice, ultimarum voluntatum*: Eò quod de iis quotidie in Scholis & foro variæ quæstiones pertractentur: Sed & *Processus ex Jure Canonico* enucleetur, quodq; Juri Canonico deest, ex *Jure Saxonico, Constitutionibus Electoralibus*, novissimâ *ordinatione* judiciariâ, ut & ex *stylo* introducto, nec non juris Saxonici *Interpretibus* probatissimis suppleatur, declaretur, ubiq; usus & praxis iis, qui studiorum fiduciam habentes, jamjam Clientibus operas suas offerre volunt, dexterrimè ostendatur. Saluberrimo namq; Consilio Saxonici quidâ monent Interpp: Etiam *studiosos ad forum ducendos* esse, ut quid ibi rerum geratur, aspectu percipiant, antequâ vel Reipublicę gubernacula tractare, vel ad forensia negotia accedere incipiant. *Turpe* enim est, & inconveniens, *Doctorem à scribis discere debere*, quod alicubi dixisse fertur *Freigius*, & refert *Besoldus*.

Hæc fuerunt hoc tempore commemoranda, quò potissimum in *Professione, Juri Canonico* atq; *Processui* tractando destinatâ, mutatio in hac Academia contigit insignis. Fuit enim hoc anno Facultas Juridica capite suo orbata. Nimirum è vivis excessit, & ad sedes Beatorum die 13. Januarii superiore secessit Magnificus, Nobilissimus, Reverend9, Amplissimus ac Consultissimus Vir, Dn. *Franciscus*

scus Romanus, Jctus celeberrimus, Serenissimi E-
lectoris Saxoniae Consiliarius eminentissimus, Cu-
riae Provincialis supremæ Adfessor primarius, Fa-
cultatis Juridicæ Ordinarius meritissimus, Canoni-
cus Martisburgensis, Decretalium Professor publi-
cus, Academiae Decemvir, & Nationis Saxonice Se-
nior. Cum qua Ordinariatus functione extinctâ,
Juris quoq; Canonici & simul Processus vacare cœ-
pit professio.

Cum autem, *Solo Favente Deo*, Serenissimus
 & Potentissimus Princeps ac Dn. Dn. *Johannes*
Georgius Dux Saxoniae Juliae Cliviae & Montium,
 Sacri Romani Imperii Archimarschallus & *Ele-*
ctor, Landgravius Thuringiae, Marchio Misnie nec
 non Superioris ac Inferioris Lusatiae, Burggravius
 Magdeburgensis, Comes Marchiae & Ravensperge,
 Dominus in *Ravenstein* / Dominus meus clemen-
 tissimus, officium hoc *Ordinariatus* die 26. Maji
 proximè præterito, *solemnibus* omnibus ritè pera-
 ctis, mihi indigno *clementissimè obtulerit*, atq; com-
 mendarit, *nec non* superiore die 12. Augusti hanc
 ipsam *Juris Canonici atq; Processus Professionem*
 fidei meæ crediderit: omninò mearum partium
 existimavi, ut hanc mihi demandatam provin-
 ciam, pro modulo ingenii atq; virium mearum ala-
 cri industriâ, debitâq; fide administrandam *unde*

ἀνακαλλόμενος ἄγгреderer, p̄suasum mihi habens:
Hic quoq; ocioso esse non licere. In quâ etiam,
postquam tribus Professionibus ab anno 1616. &
ita ad annos viginti completos defunctus sum, mi-
hi tandem consensendum erit.

Tu verò *Deus O. M.* propositum hoc meum
tūm ad divini *nominis tui* gloriam, ad quam o-
mnia studia nostra conferenda, tūm in *Reipublicæ
literariæ* emolumentum, in cuius gratiam omnes
labores nostri suscipiendi, in pace diu exoptatâ, cle-
mentissimè dirige, promove, comple.

At vos, *studiosi jurium lectissimi*, vestrum
quoq; facite officium, pristinum discendi fervo-
rem, quem in superioribus Professionibus meis
non perfunctorium intellexi, ad hanc quoq; su-
premam adferte, in eodem perseverate, proficite.
Ne autem *morem* à majoribus nostris acceptum,
laudabilem atq; utilem violare videar, qui est, ut
sub primordio Professionis publicæ novæ *Oratio*
quædam *inauguralis* præmittatur. Decrevi ad diem
Mercurii proximum, Mensis hujus ultimum, post
preces *statim* matutinas in auditorio Collegii ma-
joris *Thema* quoddam, honoratissimo, quem ex-
opto, Confessui atq; Conventui fortè non ingra-
tum, proponere atq; exponere:

Dicam

Dicam nempè de *Collegiorum Juridicorum origine, auctoritate, officio, atq; utilitate*: Eâq; , quâ fieri potest, brevitate dicam.

Eum potissimum in finem, ut honestum de *Facultatibus & Collegiis Juridicis* iudicium apud multos excitem, apud plures confirmem, meipsum ad muneri mei functionem illibate exercendam instigem, *Collegas* meos tum futuros, tum præsentis ad eandem provinciam, pro ut hætenus fecerunt, ita & in posterum strenue subeundam, partim adhorter, partim informem: Declaraturus *insuper* Jurium cultoribus, ut & aliis, si qui benevolam mihi aurium operam concessuri sunt, *die sequente Jovis*, horâ & loco consuetis orationis peculiari,

Quid de *Jure Canonico* sentiendum, & quæ ejus sit *auctoritas*, quæ *utilitas*.

Ut hoc *generali* fundamento bene jacto, ad cætera, quæ *specialiter* explicanda venient, progressus fiat felicior, firmitior, expeditior.

Magnificum itaq; *Dn. Rectorem*, reliquarum trium *Facultatum Decanos*, & *Doctores*, omniûq; ordinum ac dignitatum in hac *Academiâ & urbe viros* gravissimos, Nobilissimos etiam atq; ornatissimos *jurium studiosos*, ut & *alios* politissimos literatissimosq; *juvenes* observanter, officiosè atq; a-

manter

manter rogatos benevoleq; invitatos cupio, ut in
Furisprudencia honorem, in *Collegiorum Furidi-*
corum amorem, inq; *mei ipsius* benevolentiam atq;
favorem, orationi huic meæ frequentes adesse non
dedignentur. Operam dabo diligentem, ne horu-
la prædicta tædium pariat, aut in audiendo fasti-
dium ipsis excitetur ingratum.

Atq; sic vos omnes, quos promptissimè ad futu-
ros spero, omnia vicissim à me humanitatis offi-
cia lubentissima accipite, sic omnes felicissimè
valete. Propos. Lipsiæ die 28. Augusti, Anno
Salvatoris nostri Jesu Chri-
sti 1636.

153989

ULB Halle

3

003 260 577

R

VD 17

quibus
pbila
phib
laterie di
antur car
te in quib
continen
tur incan
tationes.

Si
dini
naciones.
in comos
suas. fm
legem isti
ocremat.
sed ille in
cunctis do
mobeefi
unt post
publica
conem bo
noze in ex
illum mi
tatur. ut. C.
de malefi.
nullus. ac

On
lice
at. ppter
segetes.
nunquid
ergo hic
reprehendi
tur astro
nomicu

Arus ignarus ideo tñ bñdus ē diuinus.
Quid aut mirū si quē admodū ille corpis
humani vel perturbata uel mortificata tem
perie seu bonas seu malas futuras pūdet
ualitudines. sic demōes in aeris affectōe
sibi notas nobis ignotas pūdet futuraf
tēpestates. Aliqñ boīm etiā disposicōes
nō solū voce platas veruz etiā cogitacōe
occeptas. cū signa qdam ex aīo expmū
tur in corpore tota facilitate pdiscūt. atqz
hinc etiā multa futura nūciant. alijs vi
delicet mira q̄ ista disposita nō nouerunt.
fallunt etiā tūc die fallēdi munda volū
tate q̄ boīm ei reuelerantur. qz ne apud
cultores suos pōdus auctoritatis amit
tant. id agūt vt mterpūbō suis signoz
qz suoz. diectoribō culpa tribuat qñ ipi
mali decepti fuerint vel mēti. Nōmūq̄
vero ipi maligni spūs et illusozes boīm
atqz inuafozes salutis eoz. solēt p̄dice
re defectū culture sue et ydoloz. ruīnam
quatinus p̄sci videātur qd in singlis re
gms ā locis v̄turuz et qd aduersi sue fas
ctōm d̄tingere possit. qd etiā illi q̄ gētiliū
hystorias legūt nō ignorāt. Quid ergo
mirū si iam imminēte tēploz. q̄ simulacro
ruy. euersioe quā p̄bet̄ dei sūmi tāto an

pe
rā. rēcipis dēni
rā tē de p̄mo p̄dic
ut suā d̄m

illa plure facit. Vnde
et nouissima annūciante in
estis. Cultozes vero ydolo
mūone sepandi sūt. Sōnā
ad cor̄tibios. si q̄s frat̄ fo
rus aut ydolis fūiēs cū ei
bū sumere. **H**inc ec̄ in d
m̄ umozis legit.

Quis ariolos arusp
res obfuaugrit ā phi
v̄sus fuerit anathema sit. C
ritano ocilio. ca. xxxij. **Q**

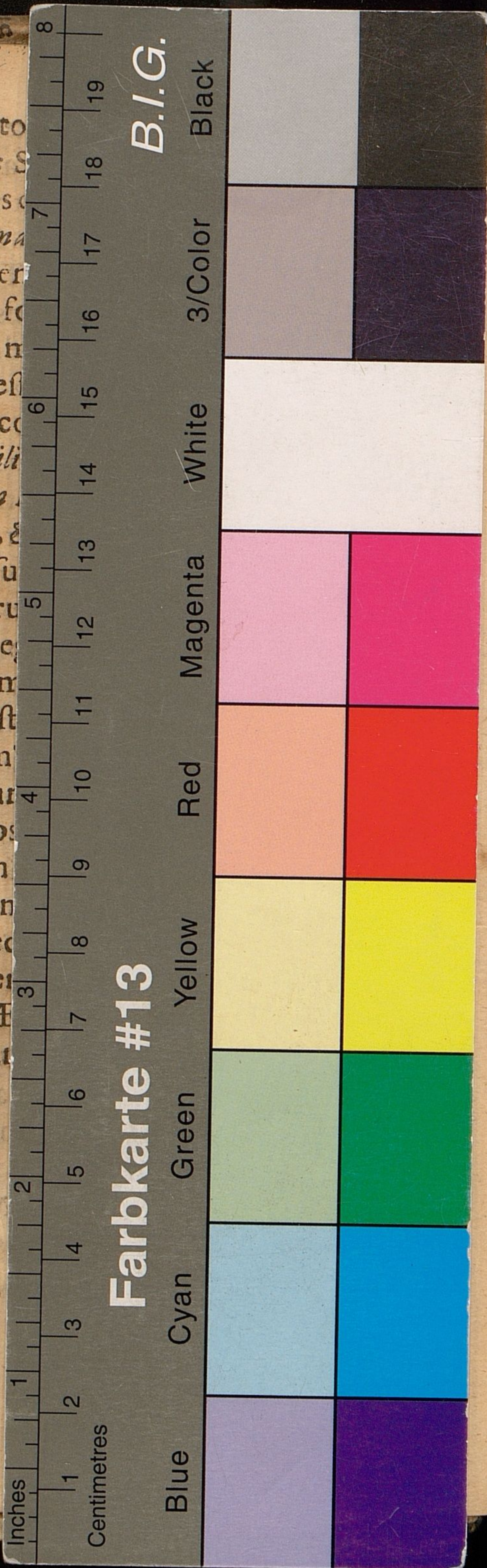
Quī diuinaōes expa
um subsecūtur. uel in domo
di boies m̄tro ducunt ex q̄r
magica ā expiā di cā sub re
iaceāt scdm gradus penitē
Itē ex oculi. martim̄ ipe.

On liceat re nō licet
xp̄iamis tenē tradicōe
huare uel colere elemēta ā
cursus. ā manē signoz. Fall
faciēda. uel ppter segetes. x
tādas uq̄ diuigi. s̄.

Processus Epistolae
Falsy & Reuter

omni. Omnia q̄ faciunt m̄re

5
2

SOLO FAVENTE DEO
SIGISMUNDUS
FINCKELTHAUS
U. J. D. & Facultatis Juridicæ
ORDINARIUS.

Lectori benevolo, cum debitâ honoris præfatione,
salutem precatur.

Anno reparatæ salutis M. DC. XXXVI.

L I P S I Æ,

Typis hæred. FRIDERICI LANCKISCH.